

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் இராவணனின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றி, தந்தையை அவதூறு செய்ததனால் பாரதம் சிப்பியைப் போல் பெறுமதியற்றதாகியது. இப்பொழுது தந்தையை இனம் கண்டு அவரை நினைவு செய்தால் நீங்கள் செல்வந்தர்கள் ஆகுவீர்கள்.

கேள்வி: ஏணிப்படத்தில் மறைந்துள்ள அற்புதமான இரகசியம் என்ன?

பதில்: அரைக் கல்பத்திற்கு பக்தி நடனமும் அரைக்கல்பத்திற்கு ஞான நடனமும் உள்ளது என்பதாகும். பக்தி நடனம் இடம்பெறும் போது ஞான நடனம் இருப்பதில்லை, ஞான நடனம் இடம்பெறும்போது பக்தி நடனம் இருப்பதில்லை. இராவணனின் வெகுமதி அரைக்கல்பத்திற்குத் தொடர்கிறது, குழந்தைகளாகிய நீங்களும் உங்களது வெகுமதியை அரைக்கல்பத்திற்கு அனுபவம் செய்கிறீர்கள். இந்த ஆழமான இரகசியம் ஏணிப்படத்தில் மறைந்துள்ளது.

பாடல்: நமசிவாய.....

ஓம் சாந்தி. பக்தி மார்க்கத்தில் நீங்கள் பல பக்தி நடனங்கள் ஆடினீர்கள் எனத் தந்தை இங்கிருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார். நீங்கள் ஞான நடனத்தை ஆடவில்லை. பக்தி நடனம் இடம்பெறும் போது ஞான நடனம் இருப்பதில்லை. ஞான நடனம் இருக்கும் போது பக்தி நடனம் இருப்பதில்லை ஏனெனில் பக்தி நடனம் உங்களைக் கீழிறங்கும் ஸ்திதிக்கே கொண்டு செல்கிறது. சத்திய திரேதா யுகங்களில் பக்தி இருப்பதில்லை. பக்தி துவாபர யுகத்திலேயே ஆரம்பிக்கிறது. பக்தி ஆரம்பிக்கும் போது, ஞானத்தின் வெகுமதி முடிவடைந்து கீழ் இறங்கும் ஸ்திதியே உள்ளது. தந்தை இங்கிருந்து நீங்கள் எவ்வாறு கீழ் இறங்குகிறீர்கள் என்பதை விளங்கப்படுத்துகிறார். நான் ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கூறுகிறேன்: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் என்னை அதிகளவு அவதூறு செய்துள்ளீர்கள். பாரதத்தின் ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மம் மீது அதிகளவு அவதூறு இடம்பெறும் போது நான் வருகிறேன். அவதூறு என்றால் என்ன என்று தந்தையும் விளங்கப்படுத்துகிறார். தந்தை கூறுகிறார்: நான் ஒவ்வொரு சக்கரத்திலும் வந்து பாரதத்தின் விகாரம் நிறைந்த நரகவாசிகளைச் சுவர்க்கவாசிகளாக ஆக்குகின்றேன். அசுர வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றி என்னை நீங்கள் அவதூறு செய்ததினால் நீங்கள் மிகவும் ஏழ்மை ஆகினீர்கள். அது இராம இராச்சியமாக இருந்தது, இப்பொழுது அது இராவண இராச்சியம் ஆகும். இதுவே வெற்றி தோல்விவினதும், பகல் இரவினதும் நாடகம் என அழைக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது, நான் எப்பொழுது வருவேன் என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். நான் யாரிடம் இராச்சியத்தைக் கொடுத்தேனோ அவர்கள் இப்பொழுது அந்த இராச்சியத்தைத் தொலைத்துவிட்டனர். உங்களுக்கு கர்மக் கணக்குகள் அனைத்தும் விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நான் வந்து உங்களுக்கு உங்கள் ஆஸ்தியைக் கொடுக்கிறேன் பின்னர், இராவணன் வந்து உங்களைச் சபிக்கின்றான். இது குறிப்பாக பாரதத்திற்கும் பொதுவாக முழு உலகிற்கும் பொருந்தும். வேறு எவருக்கும் பாரதத்தின் புகழை அறியமாட்டார்கள். முதலில் பாரதம் மாத்திரமே இருந்தது. அது எப்பொழுது தோன்றியது, அது எவ்வாறு இருந்தது அல்லது அங்கு யார் ஆட்சி புரிந்தார்கள் என்பது எவருக்கும் தெரியாது. அவர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. தேவர்களாக இருந்தவர்கள் மனிதர்களே, ஆனாலும் அவர்கள் தேவர்களின் நடத்தையைக் கொண்டிருந்தனர். இப்பொழுது அவர்கள் மனிதர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்களின் நடத்தை அசுரத்தனமாக உள்ளது. நீங்கள் விளங்கப்படுத்துவதை எவருமே புரிந்துகொள்வதில்லை ஏனெனில் இந்த உலகிற்கு அப்பால் உள்ள தந்தையை அவர்களுக்குத் தெரியாது. பதிலாக அவர்கள் அவரை அவதூறு செய்கின்றனர்! தந்தையை அவதூறு செய்ததன் மூலம் அவர்கள் சிப்பியைப் போன்று முற்றிலும் பெறுமதியற்றவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். பாரதத்தின் வீழ்ச்சியும் உள்ளது தந்தை கூறுகிறார்: அதன் நிலமை இவ்வாறு ஆகும் போதே நான் வருகிறேன். நான் இப்பொழுது உங்களுக்கு நேரடியாகவே விளங்கப்படுத்துகிறேன். நான் முன்னைய சக்கரத்தில் விளங்கப்படுத்தியதைப் போன்றே இப்பொழுதும் விளங்கப்படுத்துகிறேன். தேவ சமுதாயம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதுடன் நீங்கள் மனிதர்களிலிருந்து தேவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். தந்தை எப்பொழுது வருகின்றார் என்பது மக்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் சத்திய திரேதா யுகங்களில் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் உங்கள் வெகுமதியை அனுபவம் செய்கிறீர்கள். பின்னர், துவாரபரயுகத்தில் நீங்கள் இராவணனால் சபிக்கப்படும் போது, அனைத்தும் முடிவடைந்து விடுகின்றன. அதேபோன்று, தேவர்கள் தங்கள் வெகுமதியை அனுவம் செய்த பின்னர் திரேதாயுகம் இருப்பதில்லை. பின்னர் அசுரத்தனமான இராவணனின் வெகுமதி ஆரம்பிக்கிறது. முதலில் பக்தி கலப்படமற்றதாகவே இருந்தது, பின்னர் அது கலப்படமாகியது. ஏணிப்படம் மிகச்சரியானது. அனைத்தும் சதோபிரதானாக ஆகிய பின்னர் சதோ, ரஜோ, தமோ நிலைகளை அடைகின்றன. அதனுள் கலப்படம் தொடர்ந்தும் கலக்கப்படுகிறது. அனைத்தும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது ஆனாலும் அவை அந்தளவிற்கு கிரகிக்கப்படவில்லை. ஏனையோருக்கு விளங்கப்படத்தாமளவிற்கு அத்தகைய விவேகத்தை சிலர் கொண்டிருக்கவில்லை. சிலர் மிக நல்ல அனுபவசாலிகளாகவும் அவர் தாரணையும் மிகவும் சிறப்பாகவும் உள்ளது. ஆனால் அதுவும் வரிசைக்கிரமமே. மாணவர்கள் அனைவரும் ஒரேமாதிரி இருப்பதில்லை. நிச்சயமாக ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு இலக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றது. எவருக்கும் விளங்கப்படுத்துவது மிக இலகுவானது. தந்தை கூறுகிறார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! நான் உலகைப் படைப்பவராகிய உங்கள் எல்லையற்ற தந்தையாவேன். என்னை நினைவு செய்வதன் மூலம் நீங்கள் உங்கள் எல்லையற்ற ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள். நினைவின் மூலம் மாத்திரமே கலப்படம் அகற்றப்படும். அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள்: பாரத மக்களாகிய நீங்கள் சத்திய யுகத்தில் சதோபிரதானாக இருந்தீர்கள், இப்பொழுது கலியுகத்தில் நீங்கள் தமோப்பிரதான் ஆகியுள்ளீர்கள். ஆத்மாக்களில் கலப்படம் கலந்துள்ளது. துய்மையாகாது எவராலும் அங்கு செல்ல

முடியாது. புதிய உலகில் அனைவரும் சதோபிரதானாக இருப்பார்கள். ஆடைகள் புதியதாக உள்ள போது அவை சதோபிரதான் என அழைக்கப்படுகிறது பின்னர் அவை பழையதாகும் போது அவை தமோபிரதான் ஆகுகின்றன. அனைவரது ஆடைகளும் இப்பொழுது கிழிந்து போகும் நிலையில் உள்ளன. அனைவரும் முற்றிலும் சீரழிந்த நிலையை அடைந்துள்ளனர். உலக அதிபதிகளாக இருந்தவர்கள் முற்றிலும் ஏழ்மையாக ஆகியுள்ளனர். அவர்களே இப்பொழுது செல்வந்தர்கள் ஆக வேண்டும். மக்களுக்கு இந்த விடயங்கள் தெரியாது. பாரதம் சுவர்க்கமாகவும், இலக்ஷ்மி நாராயணின் இராச்சியமாகவும் இருந்தது. ஏனைய சமயங்களைச் சேர்ந்த அனைவரும் பின்னரே வந்தார்கள். உண்மையான விடயங்களைத் தந்தை இங்கு அமர்ந்திருந்து உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். கீதைக்கு எவ்வளவு மரியாதை இருக்கிறது எனப் பாருங்கள்! அதைக் கற்று வந்த வேளையில் மக்கள் முழுமையாக வீழ்ச்சி அடைந்து விட்டார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் கூவி அழைக்கிறார்கள்: ஓ தாய்மையாக்குபவரே வாருங்கள்! நாங்கள் சீரழிந்தவர்கள் ஆகிவிட்டோம்! கடவுளால் மாத்திரமே சற்கதி அருள முடியும். சமய நூல்களில் உள்ள அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்திற்கே உரியவையாகும். பாபாவிடம் இருந்து ஞானத்தைப் பெறுவதன் மூலம் நீங்கள் தேவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள் என்பது உங்கள் புத்திக்குப் புரிகிறது. முழு உலகிலுமே உங்களுக்கு இப்பொழுது விருப்பமின்மை இருக்கிறது. கங்கையில் நீராடுவது போன்ற பக்தியையே சந்நியாசிகள் செய்கிறார்கள். பக்தியும் கூட முதலில் சதோபிரதானாக இருந்து. பின்னர் அது இரஜோவாகி பின் தமோ ஆகுகிறது. இதுவும் அவ்வாறே. அரைக்கல்பத்துக்கு இரவும், அரைக்கல்பத்துக்குப் பகலும் என நினைவு கூரப்படுகிறது. பிரம்மாவின் பகலும், பிரம்மாவின் இரவும் இருக்கிறது. இதுவே பிராமணர்களுடைய பகலும், இரவுமாக உள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது பகலுக்குள் செல்கின்றீர்கள்; பக்தியின் இரவு முடிவடைகிறது. பக்தியில் பெருமளவு துன்பம் இருக்கின்றது. அது இரவு என அழைக்கப்படுகிறது. கடவுளைத் தேடி மக்கள் இருளில் தொடர்ந்தும் தடுமாறுகிறார்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் சற்கதி அருளக் கூடிய எவருமே இல்லை. கடவுளை மிகச் சரியாகத் தெரிந்தவர்கள், உங்களைத் தவிர வேறெவரும் இல்லை. ஆத்மா ஒரு புள்ளி என்பதையும், பரமாத்மாவும் ஒரு புள்ளியே என்பதையும் எவராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. கடவுளே வந்து, பிரம்மாவின் சரீரத்தின் ஊடாக உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர்கள் எருதை “பாக்கிய இரதமாகச் சித்தரித்து இருக்கிறார்கள். எருது என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. தந்தை அனைத்தையும் மிக நன்றாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆனால் அது எவரின் புத்தியிலும் மிகச்சரியாகப் பதிவதில்லை. தந்தை இங்கு அமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: குழந்தைகளே! ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்கு நானே தந்தையாவேன். என்னை நினைவு செய்வதுடன் உங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்யுங்கள். அப்பொழுது உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். இதற்குப் பதிலாக நீங்கள் அவரை மறந்து விடுவதாகக் கூறுகிறீர்கள்! இது அதிசயம்! நீங்கள் அவ்வாறான ஒரு மாணவாளனை, அல்லது தந்தையை மறந்துவிட முடியுமா? மனைவி தனது கணவனை எப்போதாவது மறப்பாளா? அல்லது ஒரு பிள்ளை தனது தந்தையை எப்போதாவது மறப்பாரா? அவ்வாறாயின், எதற்காக நீங்கள் இவரை மறந்துவிடுகின்றீர்கள்? நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள்: பாபா நீங்கள் எங்களை சுவர்க்கத்திற்கு அதிபதிகள் ஆக்கிய பொழுதிலும், நாங்கள் உங்களை மறந்து விடுகின்றோம். தந்தை கூறுகிறார்: என்னை நினைவு செய்யாவிடின் ஆத்மாவில் இருக்கும் துரு எவ்வாறு அகற்றப்படும்? நினைவு செய்தல் முக்கியமான விடயமாகும். வேறு எந்தச்சமயத்துடனும் எங்களுக்குத் தொடர்பு இல்லை. பாடசாலைகளில் வரலாறும், புவியியலும் கற்பிக்கின்றார்கள். சிலர் இதைப் புரிந்து கொள்வதே இல்லை. தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பது அவர்களுடைய புத்தியில் இருப்பதில்லை. நல்லது, குறைந்த பட்சம் தந்தையையும் உங்கள் ஆஸ்தியையுமாவது நினைவு செய்யுங்கள், அல்லது அதனையுமே மறந்து விடுகின்றீர்களா? நீங்கள் எந்த பாபாவிற்கு அரைக்கல்பமாக பக்தி செய்து வந்தீர்களோ, அந்த பாபாவையே நீங்கள் நினைவு செய்வதில்லை. நீங்கள் உங்கள் சரீரத்தை நீக்கிவிட்டு, உங்களுடைய இராச்சியத்திற்குச் செல்வீர்கள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய புத்தியில் இருக்கிறது. இது உங்கள் இறுதிப் பிறவியாகும். அந்த முகச் சாயலுடன் நீங்கள் அவர்களை சூட்சும உலகில் பார்க்கிறீர்கள், அவர்களை சுவர்க்கத்திலும் பார்க்கிறீர்கள். மம்மாவும், பாபாவும் இலக்ஷ்மி, நாராயணன் ஆகுவார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் சத்திய யுகத்தில் வசிக்கும் பொழுது, நீங்கள் ஒரு சரீரத்தை நீக்கி இன்னொன்றை எடுப்பீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். சத்திய யுகத்தைத் தொடர்ந்து திரேதா யுகமும், அதனைத் தொடர்ந்து துவாபர யுகமும் இருக்கும் என்பதும், நீங்கள் தொடர்ந்தும் கீழிறங்குவீர்கள் என்ற ஞானமும் உங்களுக்கு அங்கிருப்பதில்லை. அங்கே ஞானம் இருப்பதில்லை. நீங்கள் தொடர்ந்தும் மறுபிறவி எடுக்கிறீர்கள். அங்கே நீங்கள் ஆத்ம உணர்வு உடையவர்களாகவே இருப்பீர்கள். பின்னர், ஆத்ம உணர்வில் இருக்கும் நீங்கள் சரீர உணர்வு உடையவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் மாத்திரமே இந்த ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். இது வேறு எவரிடமும் இருப்பதில்லை. ஞானக்கடலும், ஞானப் பிரபலமாகிய தந்தை மாத்திரமே உங்களுக்கு இந்த ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். நிச்சயமாக அவர் பிரம்மாவின் குழந்தைகளான பிராமணர்களாகிய உங்களுக்கு மாத்திரமே இந்த ஞானத்தைக் கூறுகிறார். பிரம்மாவின் குழந்தைகளே பிராமண சமுதாயத்தினர் ஆவர். பகலுக்கும், இரவுக்கும் இடையில் வித்தியாசம் உள்ளது. நீங்கள் முயற்சி செய்து, முழுமையாகத் தெய்வீகக் குணங்கள் நிறைந்தவர் ஆகுகிறீர்கள். நீங்கள் முழுமையாக விகாரமற்றவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். குடும்பத்துடன், வீட்டில் வசிக்கும் பொழுதும் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் செயல்கள் செய்யவே வேண்டும். ஆனால் உங்கள் புத்தியின் யோகம் தந்தையுடன் இணைந்தே இருக்க வேண்டும். நீங்கள் எவ்விதச் செயல்களையும் செய்யலாம்; நீங்கள் ஒரு மரவேலை செய்பவராகவோ இருக்கலாம், அல்லது ஓர் இராச்சியத்தை ஆட்சி செய்பவராகவும் இருக்கலாம். ஜனக மகாராஜாவின் ஞாபகார்த்தமும் உண்டு. தொடர்ந்தும் இராச்சியத்தை ஆட்சி

செய்யுங்கள். புத்தியின் யோகமானது தந்தையுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது உங்கள் ஆஸ்தியை நீங்கள் பெறுவீர்கள். தந்தை கூறுகிறார்: மன்மணாபவ! சதா என்னை மாத்திரம் நினைவு செய்யுங்கள். சிவபாபா கூறுகிறார்: நீங்கள் “சிவன்” என்று கூறும் போது, சிவலிங்கத்தையே நினைவு செய்கிறீர்கள். அனைவரும் சரீரத்தின் மூலமாகத் தத்தமது பாகத்தை நடிப்பதனால், அவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய சரீரத்தின் பெயரும் குறிப்பிடப்படுகிறது. நீங்கள் இப்பொழுது ஆத்ம உணர்வு உடையவர்கள் ஆக்கப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் அவ்வாறு அரைக் கல்பத்திற்கு இருக்கின்றீர்கள். இந்நேரத்தில் அனைவரும் சரீர உணர்வு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கே, அரசன், அரசி, பிரஜைகள் யாவருமே ஆத்ம உணர்வு உடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அங்கே அனைவரினதும் ஆயுட்காலமும் நீண்டதாக இருக்கிறது. இங்கே அனைவரினது ஆயுட்காலமும் குறுகியதாக இருக்கிறது. தந்தை நேரடியாக உங்கள் முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்து மிக நன்றாக உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் கூறுகிறார்: ஓ ஆத்மாக்களே! ஏனெனில் ஆத்மாக்களாகிய நீங்களே இந்த ஞானத்தைக் கற்கின்றீர்கள். ஆத்மாவிலேயே தாரணையும் இடம் பெறுகிறது. பாபாவிற்குச் சரீரம் இல்லை. ஞானம் முழுவதும் ஆத்மாவிலேயே உள்ளது. ஆத்மா ஒரு நட்சத்திரமாகும், பாபாவும் ஒரு நட்சத்திரமே ஆவார். அவர் ஆத்மாக்களைப் போன்று மறுபிறவி எடுப்பதில்லை. இதனாலேயே பாபா உங்களுக்கு ஒரு பணியைக் கொடுத்துள்ளார். பரமாத்மாவின் புகழையும் குழந்தைகளின் புகழையும் எழுதுமாறு தந்தை உங்களுக்குக் கூறினார். இரண்டுமே வெவ்வேறானவையாகும். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் புகழ் வேறானது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரீரமுடையவர். ஆனால் அவரோ சரீரம் அற்றவர். அவரைத் தெய்வீகக் குணங்கள் நிரம்பியவராக ஆக்கியவர் யார்? நிச்சயமாக பரம தந்தையே அவரை அவ்வாறு ஆக்கினார் எனக் கூறப்படுகிறது. இந்நேரத்தில் நீங்கள் கடவுளின் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறீர்கள். தந்தை உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். இதன் வெகுமதியை பின்னர் நீங்கள் அனுபவம் செய்கிறீர்கள். இதை எவருமே உங்களுக்கு சத்திய யுகத்தில் கற்பிக்க மாட்டார்கள். பக்தி மார்க்கத்தின் சம்பிரதாயங்கள் இப்பொழுது முடிவடைகின்றன. இந்த உலகில் விருப்பமின்மையும் இருக்க வேண்டும். அதாவது உங்கள் சரீரத்தையும், சரீர உறவுகளையும் துறந்து, உங்களை ஒரு சரீரமற்ற ஆத்மா எனக் கருத வேண்டும். நீங்கள் சரீரமற்றவராகவே வந்தீர்கள். அதனால் சரீரமற்றவராகவே திரும்ப வேண்டும். இப் பழைய உலகம் அழிக்கப்பட உள்ளது. நாங்கள் புதிய உலகிற்குச் செல்வோம். நினைவு செய்வதற்கு மாத்திரம் முயற்சியைத் தொடர்ந்தும் செய்யுங்கள். இதிலேயே பலர் தோல்வி அடைகின்றார்கள். அவர்கள் தந்தையை நினைவு செய்வதே இல்லை. இங்கே வரும் எவருக்கும் விளங்கப்படுத்துங்கள்: சிவபாபா, பிரம்மாவின் மூலம் கூறுகிறார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள். அப்போது உங்கள் கலப்படம் அகற்றப்பட்டு, நீங்கள் விஷ்ணுவின் பூமிக்கு அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். விஷ்ணுவின் பூமியே சுவர்க்க பூமியாகும். இயலுமானவரை தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்! நீங்கள் அரைக் கல்பமாக நினைவு செய்த, அந்தத் தந்தை இப்பொழுது தனிப்பட்ட முறையில் உங்கள் முன் வந்துள்ளார். அவர் கூறுகிறார்: என்னை நினைவு செய்யுங்கள்! அவரை எவருக்கும் தெரியாது. அவர் தானாகவே வந்து தனது அறிமுகத்தைக் கொடுக்கிறார். நான் யார் என்றோ, எனது தொழில் என்ன என்பதோ, அல்லது அந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டவர்களோ அரிதாகவே உள்ளனர். அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருந்திருந்தால் அவர்கள் முயற்சி செய்து தமது ஆஸ்தியைப் பெறுவார்கள். சிவபாபா கூறுகிறார்: என்னை நினைவு செய்வதன் மூலம், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட்டு, நீங்கள் தூய்மையாகவும், தூய உலகின் அதிபதிகளாகவும் ஆகுவீர்கள். எந்த ஒரு பாவச் செயலையும் நீங்கள் செய்யக் கூடாது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. முயற்சி செய்து முழுமையாக திவ்ய குணங்கள் நிறைந்தவர்கள் ஆகுவீர்கள். செய்யும் செயல்கள் எதுவாயினும் அவற்றைத் தந்தையின் நினைவில் இருந்தவாறு செய்யுங்கள். எந்தவொரு பாவச் செயலையும் செய்யாதீர்கள்.
2. உங்கள் பழைய ஆடை (சரீரம்) முற்றிலும் உக்கிவிட்டது. ஆகவே அதிலிருந்து உங்கள் பற்றை அகற்றுங்கள். ஆத்மாவைச் சதோபிரதான் ஆக்குவதற்கு முழு முயற்சி எடுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: உங்கள் தெய்வீகப் புத்தி என்ற விமானத்தினால் உலகைப் பராமரிக்கின்ற மாஸ்ரர் படைப்பவர் ஆகுவீர்களாக.

ஒருவரின் புத்தி எந்தளவிற்குத் தெய்வீகமானதாக இருக்கின்றதோ அந்தளவிற்கே அது வேகமாகச் செல்லும். தெய்வீகப் புத்தி என்ற விமானத்தின் மூலம் உலகை ஒரு விமானத்தில் சுற்றி வந்து சகல ஆத்மாக்களையும் பராமரித்து அவர்களைத் திருப்திப்படுத்துங்கள். எந்தளவிற்கு உலக அதிபதியாகி உலகைச் சுற்றி வருகிறீர்களோ, அந்தளவிற்கே ஒலியானது எங்கும் பரவும். அவர்கள் ஒரு தெய்வீக ஒளியையும், ஒரு தேவதை நடமாடித் திரிவதையும் கண்டார்கள். இதற்கு சுயத்திற்கு நன்மை பயப்பவராக இருப்பதுடன் உலகிற்கு நன்மை பயப்பவராகவும், ஒரு மாஸ்ரர் படைப்பவராகவும் ஆகுவீர்கள்.

சுலோகம்: மாஸ்ரர் அருள்பவராகி பல ஆத்மாக்களுக்கு பேறுகளின் அனுபவத்தைக் கொடுப்பதென்பது தந்தை பிரம்மாவிற்கு சமமாக ஆகுவதாகும். ***ஓம் சாந்தி***